

verliet om in dezen te treden der Naamloze belgische maatschappij.

» Eenige tijd geleden verzocht M. Parminter aan den Congostaat een getuigschrift, waarin verklaard werd dat hij trouw zijn ambt had vervuld en dat er nooit een geschil had bestaan tusschen hem en ons bestuur.

» Wanneer M. Parminter onlangs den Congo verliet, had hij te Leopoldville het volgende avontuur. Zijn gevolg bestaande uit een groot getal vrouwen, die zijn bijzonderen harem uitmaakten, moest op last van den districtcommissaris te Leopoldville blijven, omdat zegde hij, die groep vrouwen niet geschikt was om te Boma te blijven na het vertrek van haren beschermer. »

En dit belet niet dat de christelijke bestuurders van den Congostaat een getuigschrift van goed gedrag en trouwe diensten afleverden den 12 augusti 1896.

L'Indépendance belge is even onbeheilig om den Congo te verdedigen door de volgende beschuldiging uit te brengen tegen M. Parminter :

» In de Congo zijnde vreesde M. Parminter naar hetschijnt de vleeschlust der krokedilen, terwijl hij zich baadde in de stroom. Om zich daartegen te behoeden, deed hij zich in 't water altijd omringen door een kring van inlandsche kinderen, die dan in zijne plaats door de krokedilen moesten verslonden worden. »

Le Patriote vraagt terecht : » Hoe is een dergelijke ellendeling in dienst kunnen blijven der belgische compagnies tot in 1896, en hoe kwam het dat hij eene maand geleden een certificaat van trouw en eerlijkheid heeft verkregen.

Onze lezers kunnen nu oordeelen, hoe er met onze miljoenen beschaafd wordt.

Eenige woorden over het brood.

Dat men zich niet verwondere hier eene zaak te zien oproepen, betreffende eene zoo nuttige en overal verspreide spijs. Genomen door rijk en arm, wordt het brood hedendaagsch niet alleen aanzien als een goedkoop en gemakkelijk verkrijgbaar eten, maar ook, en voornamelijk als een gezond voedsaam onderhoud.

Deze laatste woorden verdienen vooral eenige bijzondere opmerkingen. Iedereen weet hoe vele soorten van brood men over het algemeen aantreft. Het witbrood hoe smakelijk het ook zij, wanneer de bakker het pas uit den oven brengt, geeft nogtans aanleg tot meervoudige opmerkingen. Vooreerst brengt dit brood in de maag eene slechte spijsverteering voort, vooral wanneer niet al de regelen bij het bewerken van het deeg, stiptelijk nagevolgd zijn.

Benevens deze hindernis heeft het wit brood nog een groot gebrek : het is weinig voedsaam. Voedsamer en meer aan te raden is het tarwebrood en het roggebrood.

Indien men met acht een graankorrel naziet, zoo treft men verscheidene deelen aan : het buitenste overtreksel of test, het huidvlies of schorsig huidvel, het zaadvlies en eindelijk de kiem.

De kiem bevat : de wortelkiem, de knop en de zaadlob. Onze heden-daagsche molens laten, na het malen der granen, niets meer over voor het gebruik, dan de eigentlijke pit of amandel : het is te zeggen, de stijfsel-

achtige stof of de kleefstof, zeer rekbaar schijnende, welke de stralen der zon nog niet heeft laten doordringen.

Het is goed te herhalen, want ieder moet zulks weten, dat deze pit of amandel het minst voedsaam deel eens graankorrels is. Al de stikstofachtige hoofdbestanddeelen welke geene stijfselachtigstof bevatten, de vette oliën, de voornaamste zouten zijn in den amandel niet begrepen en zijn bijgevolg voor ons verloren. De voornaamste voedstof des graankorrels is een natuurlijke kiem welke door het malen weggeworpen wordt.

Tot de vergiftige bijmengsels in het brood rangschikt men somtijds het gevolg van het gebruik van oud geschilderd timmerhout en van oude spoorwegliggers als brandhout in den oven. In de olieoverwen komen allerlei metaalverbindingen voor, als die van lood, zink, koper, arsenik en kwikzilver. De beide laatste zijn vluchtig en in een maar eenigszins trekkenden oven laten zij geen sporen na. Maar de drie eerste zijn niet of veel minder vluchtig en vooral het lood, dat door het algemeen gebruikelijke loodwit in olieverf te vinden is, blijft in de asch terug.

Hoe licht kan nu, na het uitvagen van den oven, genoeg lood daarvan achterblijven, om bij het aanhoudend gebruik van daarin gebakken brood eene loodvergiftiging teweeg te brengen. Spoorwegliggers kunnen, daar zij dikwijls met allerlei metaalzouten doortrokken worden, om het hout een langeren duur te verzekeren, op dezelfde wijze schadelijk zijn.

Het is min bekend, dat aluin, en kopervitriool somwijlen door oneerlijke bakkers in het deeg worden gebracht ten einde hun brood een zeer witte kleur te geven en het daarbij sponsachtig te maken.

Links en Rechts

Honig. — Te rekenen van 1 juli aanstaande is de verkoop van honig (zeem) niet meer toegelaten zijn, tenzij in vaten den naam dragende van den verkooper of fabrikant.

Door honig kan slechts verstaan worden de gesuikerde zelfstandigheid door de bieën gevormd uit het sap van bloemen of planten. De honig geleverd door bieën, in den zomer gevoed bij middel van suiker of glucose, zal die aanduiding moeten dragen.

Het verkoopen van allen honig welke meer dan 1 ten honderd was, 0,5 t. h. drooge asch of andere vreemde stoffen bevat, of van bedorven honig, zal gestraft worden met de straffen in het burgerlijk wetboek voorzien.

Een goed lolleken. — Een Iersche geestelijke preekte over de « spijziging der vijf duizend. » Ongelukkig maakte hij eene fout bij het lezen, en las, « en zij spijzigden vijf menschen met vijf duizend brooden en tien duizend visschen. » Een oude Ier, aandachtig luisterende, maakte terstond de opmerking : « Dat is geen wonder, dat kan ik ook. »

De pastoor hoorde het en koos op den volgende zondag weer denzelfden tekst. Nu las hij goed : « En zij spijzigden vijf duizend menschen met vijf brooden en tien visschen. » Hij wachtte een oogenblik, boog zich over den rand van den preekstoel en vroeg zachtjes : Kan hij dat soms ook, Murphie? « Welzeke, welerwaarde, » was het antwoord. « Hoe zoudt gij dat dan aanleggen? » O, zei Murphie, met al hetgeen dat van den vorigen zondag overgebleven was.

Vereeniging der gemeenten. — De *Riforme* beweert dat het gouvernement eene wet bestudeert om de gemeenten toe te laten zich te vereenigen voor de uitvoering van openbare werken of voor openbaren dienst, bij voorbeeld voor den dienst van waterleidingen, brand, ontsmetting, den bouw van slachthuizen, beroepscholen, enz. Dit gedacht is uitmuntend en wat men nu

zou doen voor waterleidingen, brandspuiten, enz., zou men ook op den buiten moeten doen voor den aankoop van vette, landbouw-werktuigen, zaden, enz.

Dat gaat alweer naar het socialisme. (

Tabaksteelt. — Het aangeven der tabakplanten, gekweekt dit jaar, heeft aanleiding gegeven tot het opmaken der volgende totalen :

Tabakplanten gekweekt :

a) In den hof :

Perceelen van min dan 400 planten	69,230
» » 400 tot 2,000 »	4,447
» » 2000 » 20,000 »	3,250

b) Op het land :

Perceelen van min dan 400 »	18,967
» 400 tot 2000 »	1,415

Totaal tabakplanten 97,309

Boter- en margarinahandel. — Een ministerieele omzendbrief aan de gouverneurs der provinciën zegt het volgende :

Artike 1 van het koninklijk besluit van 11 Maart 1895, dat den boter- en margarinahandel regelt, « zegt dat al ander voedingsvet dan de boter, en aan deze waar gelijkende de benaming van margarine moet dragen. »

Ik oordeel het nuttig, den zin van het woord gelijkende juist te bepalen.

De gelijkenis bestaat in het overeenkomen der physische en organoleptische kenteekens, vastheid, kleur, geur, smaak van een welkdanig voedingsvet met de boter, gelijkenis die van aard is de zinnen in dwaling te brengen en toelaat deze twee voortbrengselen met elkander te verwarren.

Als voedingsvet, dat dezelfde uitwendige kenteekens als de boter bezit, dat, in een woord, ervan den bedriegelijken schijn heeft, moet verkocht worden onder de benaming van *margarine*, welke ook de aard en de samenstelling ervan weze, dat het voortkome van dieren of van gewassen, of een welkdanig mengsel zij van boter, olie of vet.

Ontvolking. — Als maatregel tegen de ontvolking van Frankrijk, stelt Paul Brousse in *La Petite République* het volgende voor :

« Al de kinderen moeten, voor hun onderhoud en hunne opvoeding, ten laste gesteld worden van het algemeen. Men heeft dezen weg ingeslagen door het inrichten der schoolkantienen, enz. Dat moet algemeen gemaakt worden.

« De begroting zal de kosten dragen der menschenkweekerij, natuurlijk, maar de begroting zal, in de toekomstende meerwaarde van den menschenlijken arbeid, meer terugvinden dan het bedrag harer opofferingen. »

Hierop merkt *De Landwacht* geheel snedig aan.

« Goed zoo, de menschenkweekerij ! Het socialisme stelt den mensch op denzelfden rang als het dier en wil menschen kweeken, zooals men paarden en koeien kweekt. Ziedaar het socialistisch ideaal ! »

Ofwel die prietpraat beteekent dat de papen het middel gevonden hebben om menschen groot te brengen zonder ze te kweeken, ofwel hij beteekent niemendalle.

Gelukkig zien wij overal door de schoolkoloniën, enz. een begin maken met de menschenkweekerij, die meer en meer in de zeden dringt.

Jammer genoeg dat de papen een zoo groot deel der menschenkweekerij of mis kweekerij, beter gezegd, in handen hebben, door hunne pensionaten enz., vooral gevuld met de kinderen der rijken, die aanhangers zijn van 't familieleven... zonder familie.

Reiskoepons. — Wij roepen de aandacht onzer lezers op het besluit dat in den *Moniteur* is afgekondigd betreffende de tarieven voor het vervoer van reizigers en reisgoed op de Staatspoorwegen :

Art. 1. Artikel 4 van de bepalingen voor het vervoer van reizigers en reisgoed in Staatsbinnenverkeer, is vervangen door het volgende :

Art. 4. *Heen- en terugkaarten.* — *Geldigheidsduur.* — De geldigheidsduur van het vak voor de terugreis van de heen- en terugkaarten is vastgesteld aldus :

1. Tot middernacht van den dag der afgifte, wanneer de afstand tusschen de plaats van vertrek en die van bestemming 75 kilometers of minder bedraagt ;

2. Tot middernacht van den dag na dien hunner afgifte, wanneer de afstand tusschen de plaats van vertrek en die van bestemming 76 tot en met 130 kilometers groot is ;

3. Tot middernacht van den tweeden dag na dien hunner afgifte, wanneer de afstand

tusschen de plaats van vertrek en die van bestemming 130 kilometers overtreft.

Zon- en erkende feestdagen tellen niet mede bij het bepalen van den geldigheidsduur der heen- en terugkaarten.

Bij uitzondering zijn de plaatsbewijzen voor afstanden van 75 kilometers of minder, afgegeven 's zaterdags of daags voor een erkenden feestdag, geldig tot middernacht van den zon- en feestdag.

De reiziger, voorzien van eene terugkaart, mag plaats nemen in den nachttrein die 's morgens na den vervalldag van den geldigheidsduur ter bestemming aankomt, mits de trein niet na middernacht uit de statie, waar de terugreis begint, afrijdt. Hij mag ook plaats nemen op sommige zoogenaamde schouwburgtreinen, door het beheer bijzonder aangewezen en vertrekkende na middernacht.

Art. 2. Dit besluit zal van toepassing zijn van den 12 september laatstleden.

De erkende feestdagen zijn : 1 Januari, Tweede Paaschdag, O.-H. Hemelvaart, Tweede Pinksterdag, 21 Juli, 15 Augustus (O.-L.-V. Hemelvaart), 1 November (Allerheiligen) en 25 December (Kerstdag).

Tegen insectensteken. — Dat de steek van een insect, bie, wesp, enz., levensgevaarlijk kan worden, zoodra zij in den mond of in den hals wordt toegebracht, mag als algemeen bekend worden aangenomen.

Nu is er een redmiddel dat, dadelijk toegepast, een plotselinge verlichting geeft.

Zoodra men in den mond of in den hals gestoken is, neme men eenen theelepel keukenzout, make het met water een weinig vchtig en slikke het vervolgens langzaam binnen. Gezwel en pijn verdwijnen daarna in verrassend korten tijd.

Dit eenvoudig middel heeft reeds menig-een van den dood gered.

In- en uitvoer van paarden en vee.

Onder onze staldieren zijn het de werkpaarden die bij voortduur veel aftrek in den vreemde vinden, vooral in Duitschland. 't Is ook waar dat België sedert eenige jaren veel paarden in-trekt voor den dienst van 't leger, den tram, enz., alsook voor de... slachterij.

Engeland, in 't bijzonder Londen, zenden ons eene overgrote menigte oude, afgewerkte paarden over om er worst van te maken ofwel om ze als... ingelegd rundvleesch te verwerken en te verkoopen.

Zoo was onze invoer in 1890 19,127 tegen 19,814 uitgevoerde paarden ; in 1895 bedroeg onze invoer 24,635 en onze uitvoer 28,015. Dus wordt langs weerzijden eene aanzienlijke vermeerdering van handelsbeweging in paarden bewezen.

Onze invoer van rundbeesten is vrij wat grooter. Holland is onze grootste, schier onze eenige leverancier.

In 1892 zijn 68,607 ; in 1893, 120,810 en in 1894, 55,633 stuks vee aan Belge geleverd, terwijl België er slechts 3248 stuks in 1892, 1102 in 1893 en 1184 in 1894 aan den vreemde leverde ; men weet dat verscheidene maanden langs onze grens voor het hollandsch vee is gesloten geweest.

In 1895 was de beweging uit dien hoofde nog flauwer. In dat jaar heeft België niet meer dan 45,211 stuks vee (buiten de binnengesmokkel-den) uit den vreemde ingetrokken en er slechts 104 uitgevoerd.

Varkens zijn er ingevoerd : in 1890, 108,615 en uitgevoerd 94 ; in 1895 uitgevoerd 355 en ingevoerd 184, wel verstaande de ingesmokkelde niet begrepen ; de belanghebbenden wachten zich wel, dat cijfer van hunne zaken te doen kennen.

STRIJDPENNING

Ten voordeele van *De Landbouwer*

Gent. — Van een opsteller van den « Landbouwer, 0,25.

Nevele. — Een goede vriend, 0,10. — van 3 lezers, 0,06. — Een partijgenoot van Deinze, 0,10. — Een partijgenoot van Pouques, 0,10. — Van een landbouwer, 0,10.

Lootenhulle. — Van eenige Landbouwers die belangstelling de « Landbouwer » lezen, 0,60.

Pouques. — Omdat ieder mijn voorbeeld zou volgen en strijdpenning geven, 0,10.

Machelen. — Ontvangen in de statie, 0,10.

Meyghem. — De lezing van de « Landbouwer » heeft mij bevallen, 0,10. — Opdat alle kleine boeren mijn voorbeeld zouden volgen, 0,10. — Landbouwers steunt dit blad dat uw belangen verdedigt, 0,10. — Opdat men mijne pacht zou verminderen, 0,10. Mijne kasteelheer heeft nooit eene spade in de hand gehad, 0,10.

Gent, drukk. Ad. De Backer, Garenmarkt, 9.